

G. BOUWKAMP

1966

1

C

C

Den Haag, 14 April 1966.

Waarde Partijgenoot Vondeling.

Tot mijn grote verbazing vernam ik één dezer dagen uit volkomen betrouwbare bron, die ik evenwel niet kan noemen vanwege de consequenties voor de betrokken persoon dat in verband met mijn sollicitatie bij het Rijksinkoopbureau alhier een onderzoek moest worden ingesteld naar mijn vroegere en huidige politieke activiteiten, n.a.v. het feit dat ik na de oorlog korte tijd lid geweest zou zijn van de Vereniging Nederland-U-S.S.R. en dat alleen op grond van dit feit werd getwijfeld aan mijn politieke en daardoor aan mijn zakelijke integriteit.

Dit alles is bijna 20 jaar geleden en mijn geheugen laat me helaas in de steek. Wel staat me heel vaag bij dat ik op een vergadering van deze Vereniging in Rotterdam in discussie ben getreden met de inleider, waarbij ik mijn democratisch-socialistische overtuiging tegenover de zijne heb gesteld.

De aard van de bij het R.I.B. vacante functie houdt in dat onderhandelingen op hoog niveau moeten worden gevoerd en dat beslissingen, uiteraard binnen de door de Directie gegeven richtlijnen, dienen te worden genomen over inkopen, zowel in binnen- als buitenland, van soms zéér hoge bedragen. Dat men voor een dergelijke functie iemand wil aantrekken, die aan zéér hoge eisen van politieke, zakelijke en morele integriteit voldoet is begrijpelijk en voor mij danook welkom en aanvaardbaar.

Mag ik U schetsen wat er is gebeurd? Op 7/12 j.l. solliciteerde ik naar de vacante functie bij het R.I.B. (een copie hiervan gaat hierbij), n.a.v. een advertentie in het Algemeen Handelsblad. Al spoedig daarop werd ik uitgenodigd voor een oriënterend gesprek met de onderdirecteur Mr. Dr. Dekker, dat op 30/12 plaats vond en ongeveer 2 uur duurde. Op de vraag of ik bereid was mij aan een psychotechnisch onderzoek te onderwerpen antwoordde ik zonder meer bevestigend. Ik had als uitvloeisel van dit gesprek verwacht dat ik spoedig een oproep zou krijgen, maar toen deze uitbleef en ik door de E.K.G. te Brussel de vraag voorgelegd kreeg of ik alsnog in principe bereid was bij het Directoraat-Generaal van het Vervoer in dienst te treden nam ik de vrijheid de Heer Dekker op te bellen met het verzoek mij zo mogelijk van de stand van zaken op de hoogte te stellen. Aangezien het antwoord vlees noch vis was, behalve de mededeling, na enig aandringen van mij, dat twee kandidaten inmiddels waren afgevallen en dat ik, als ik eventueel een andere baan kon krijgen ik deze moest aanvaarden om teleurstelling te voorkomen, berichtte ik Brussel op 27 Januari dat ik in principe bereid was, na overleg met mijn huidige werkgever, het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, t.z.t. alsnog in dienst te treden bij de E.K.G. Dit zou evenwel nog enige tijd kunnen duren door de wat wazige politieke verhoudingen in de E.K.G. en de daaruit voortvloeiende verdraging in het opzetten en tot uitvoering brengen van een Gemeenschappelijke Europese Vervoerspolitiek.

Bijzonder veel vertrouwen in mijn kansen bij het R.I.B. had ik toen al niet meer, al ging mijn voorkeur nog steeds uit naar de baan bij dit Bureau.

Eigenlijk was ik een beetje verbaasd toen ik ongeveer aan maand daarna op 28/2 van het R.I.B. een oproep voor een psychologische en medische test kreeg. De medische keuring viel goed uit en de psychologische keuring leverde zoveel positieve punten op dat ik op 30/3 werd uitgenodigd te verschijnen bij de Directeur van het R.I.B. Dr. de Nijs, de Voorzitter van de Raad van Toezicht Mr. van der Plas en diens secretaris. In dit onderhoud werd o.a. gesproken over het salaris, de opzeggingstermijn bij het Ministerie van Verkeer en of men daar op de hoogte was van mijn sollicitatie. Nogmaals werd gevraagd bij wie informatie konden worden verkregen. Deze werden inderdaad gevraagd en naar de Directeur van de Algemene Dienst, de Heer Dingen, mij vertelde waren deze goed. Of ook elders inlichtingen werden gevraagd is wel waarschijnlijk, maar zeker weten doe ik dat niet. Het is evenwel aan geen enkele twijfel onderhevig dat deze in dat geval eveneens goed geweest zijn.

Één dezer dagen, op Goede Vrijdag, kreeg ik een kil aandoend gestencild briefje waarin me werd verteld dat ik nietvoor de benoeming in aanmerking had kunnen komen. Er werd niet in vermeld wie dan wél benoemd was, zoals toch veelal voor dit soort functies gebruikelijk is.

Hoezeer me dit ook spijt en hoezeer ik ook van mening was dat hier het R.I.B. een uitstekende kracht zou hebben gehad, ik zou me er uiteraard bij hebben neergelagd, omdat voor de benoeming van een gekwalificeerde kracht een groot aantal factoren golden, die ik zonder de feiten te kennen niet kan beoordelen, al moet ik hierbij opmerken dat men t.a.v. mij bij het RIB wel heel erg ver is gegaan.

Nu ik evenwel heb vernomen dat vanwege mijn sollicitatie op een of andere wijze de B.V.D. of wie danook ingeschakeld is en het aannemelijk is, gezien de fase waarin mijn sollicitatie was gekomen, dat ik op grond van zéér summiere "belastende" gegevens uiteindelijk moest afvallen, meen ik dat - afgezien van mijn persoonlijke belangen, die hier in het geding zijn - hier een ze principieel punt aan de orde komt dat ik mij de vrijheid verschoef mij rechtstreeks tot U te wenden.

Melaas is wat de vervulling van de functie bij het RIB betreft daaraan niets meer te doen - er zal ondertussen een ander zijn benoemd, hoewel dit nog niet zeker is - maar mijn toekomstige carrière kan ernstig belemmerd worden zolang op mij volkomen ten onrechte een communistische smet of wat daar voor doergaat rust.

Om U mijn politieke integriteit, mijn welbewuste keuze voor het democratisch-socialisme, aan te tonen wil ik noemen dat ik sedert 1939, met een onderbreking van de oorlogsjaren, lid ben van het N.V.V., tot 1-2-1964 van de Ned. Bond van vervoerspersoneel, eerder Ned. Vereniging van Spoor- en Tramwegpersoneel, na die datum van de Abva. In 1946 kreeg ik de kans bezoldigd bestuurder te worden van mijn vakbond en dat dat niet is doorgegaan houdt op geen enkele wijze verband met een tekort aan zakelijke of politieke integriteit. Eind 1965 zou ik als economisch adviseur van het N.V.V. te Amsterdam in dienst zijn getreden, ware het niet dat op het allerlaatste ogenblik, nadat ik de principiële aanstelling reeds in mijn zak had, er een verschil van mening ontstond, dat evenmin op het terrein ligt van een vermeend tekort aan zakelijke of politieke integriteit.

Na de oorlog, toen de moderne Bond weer werd opgericht en er zware concurrentie van de B.V.C. te duchten was, heb ik in Nieuweschans het initiatief genomen, na overleg met de Hoofdbestuurleden, tegen de druk van de zéér communistisch georiënteerde Oosthoek van de Provincie Groningen in, een afdeling van de Ned. Verg. van Spoor- en Tramwegpersoneel op te richten en werd ik haar voorzitter. Na mijn overplaatsing naar Leeuwarden heb ik daar mijn partijtje meegeblazen. In mijn Rotterdamse tijd ben ik jaren bestuurslid geweest van onze Vakgroep en trad ik herhaaldelijk als woordvoerder op namens de hele Afdeling Rotterdam op landelijke congressen te Utrecht. Jaren achter elkaar bleef ik vertreuwensman van de Vakbeweging en behoorde ik tot het kader. Door mijn vertrek uit de rijen van het Spoorwegpersoneel in 1964 ging ik over naar de Abva en werd ik lid van de Afdeling Den Haag.

Sedert de oorlog, eigenlijk al in de bezettingsjaren, ben ik abonnee op Vrij Nederland. Sinds mijn huwelijk in 1948 ben ik abonnee op H.V.V. en op de Radiogids van de V.A.R.A., een aantal jaren was ik geabonneerd op Socialisme en Democratie, eerst op Parast, thans op Opinie. Zowel mijn vrouw als ik zijn lid van de P.V.D.A., bezoeken van tijd tot tijd vergaderingen en geven hun stem sedert de oorlogbeëindiging steeds aan het democratisch-socialisme. Bovendien ben ik nog lid van de Bond van Arbeiders Esperantisten, van het N.I.V.O.N., van de A.V.V.L. en bij de Centrale hebben we verschillende verzekeringen lopen.

Ik meen dat door dit alles niet getwijfeld mag worden aan mijn democratisch-socialistische gezindheid.

Dat mij bijna 20 jaar daarna nog aangreven word dat ik korte tijd lid ben geweest van de Vereniging Nederland-U-S-S.R. en dat daardoor aan mijn politieke integriteit moet worden getwijfeld, zelfs zo dat ik alleen al daarom ongeschikt ben voor de genoemde functie bij het RIB is een betreurenswaardige ontdekking, zeker voor iemand die steeds de democratie tegen haar openlijke en verborgen belagers heeft verdedigd. Ik schreef al dat ik me niet kan herinneren of ik korte tijd lid was, maar ook al zou dit het geval geweest zijn, dan mag men, in het licht van de omstandigheden van toen, hieruit toch geen enkele conclusie trekken over een of andere communistische mentaliteit!

Wat mijn zakelijke integriteit betreft kan ik bogen op een langdurige commerciële ervaring bij één der grootste Bedrijven van Nederland, de N.S., waar ik bekend stond als een volkomen integer vertegenwoordiger, die de belangen van dit Bedrijf met volle overgave en persoon heeft behartigd en waarvan al mijn superieuren overtuigd waren en zijn.

Een informatie bij de N.S. bij de adressen, die ik had opgegeven, had mijn nieuwe werkgever volkomen, maar danook volkomen kunnen gerust stellen, voorzover ook maar enige twijfel zou kunnen bestaan.

Hoewel het bepaald niet mijn gewoonte is om mij op de borst te slaan voor de in de oorlog en daarna verrichte activiteiten meen ik toch in dit geval te moeten schrijven dat ik tijdens de gehele oorlogsperiode aan de goede kant stond, dat ik op de plaats waar ik toen was gestationneerd (Nieuweschans, destijds een zéér belangrijk transitio-station voor goederenvervoer, jodenvervoer en arbeidersvervoer naar Duitsland) onnoemlijk veel mensen heb kunnen helpen, dat ik op 17/9 1944 op bevel van de Ned. Regering in Londen direct de spoorpet afzette en ging onderduiken tot de Bedrijding in April 1945 volgde, ondanks het feit dat in Nieuweschans slechts weinigen van het personeel mij volgden en ondanks de zware druk, die destijds op me werd uitgeoefend, terug te komen. Voor de bijzondere verdiensten ten behoeve van de N.S. in oorlogstijd verricht kreeg ik na de Bevrijding een medaille aan slechts enkele, uitgereikte medaille met oerkonde van de Directie.

Na de olog, in 1946, ben ik als spoorweg-employé uitgezonden geweest naar de Amerikaanse zone van Duitsland, waar ik belast ben geweest met het in de Reichsbahndirektionen Neurenberg en Regensburg opsporen en terugleiden van spoorwegmaterieel in de ruimste zin des woords. Met verschillende collega's heb ik destijds miljoenen kunnen verdienen voor ons berooide land en als herinnering aan deze periode bewaar ik nog steeds een boekwerkje waarin de toenmalige kolonel Otto, hoofd van het Commissariaat-Generaal voor de Recuperatie (C.G.R.) te Amsterdam, zijn waardering schreef voor onze gezamenlijke inspanning ten dienste van ons verarmde vaderland. In 1947 werd mij gevraagd een soortgelijke missie op me te nemen in Polen, waar toen nog veel spoorwegmaterieel aanwezig was. Door de tegenwerking van de Russen werd mij evenwel op het laatste moment een inreis- en verblijfsvisum geweigerd en daardoor eindigde mijn missie, die ik met veel enthousiasme en energie had voorbereid. Ik keerde terug naar de Spoorwegen.

Bijna 25 jaar heb ik dit bedrijf trouw gediend, maar bepaalde overwegingen deden me begin 1964 besluiten over te stappen naar het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, waar ik als referendaris in vaste dienst trad. Helaas is ~~geen~~ onverteeld succes geworden en mijn allerhoogste chefs, de Heer Dingen Directeur Alg. Dienst en Mr. Vrij, de Directeur-Generaal zijn er wel van overtuigd dat mijn kwaliteiten niet volledig tot ontplooiing kunnen komen op het terrein waar ik thans werkzaam ben. Zij hebben danook naarstig naar een oplossing gezocht. Helaas duurde dit nog al lang en vandaar dat ik o.a. bij het RIB solliciteerde, toen ik zag dat ze daar een commerciële man vroegen met veel ervaring. Met verloop van de sollicitatie heb ik U geschetst.

Omdat ik uiteraard niet zeker was van een benoeming en de E.E.G. wellicht door blijvende moeilijkheden van de baan zou kunnen gaan, solliciteerde ik ook bij de Gemeente Enschede als economisch staffunctionaris, die in zijn functie o.a. veel met het bedrijfsleven te maken krijgt. Voor een orienterend gesprek ben ik daar geweest en ik geef me daar een goede kans. Helaas moet ik nu constateren dat ik op de zwarte lijst sta en dat mogelijkwijs ook bij een eventuele benoeming in Enschede mijn beweerde politieke "aberratie" een rol gaat spelen.

Ik besef dat ik van Uw bijzonder schaarse tijd veel verg en uiteraard heb ik er geen enkel bezwaar tegen dat U deze brief ter verdere behandeling overdraagt aan een andere invloedrijke partijgenoot, maar ik zou toch graag door Uw hulp willen voorkomen dat mensen met een volkomen integere politieke opvatting en daar mag ik toch onze maatschappelijke visie onder classificeren, bewust worden gepasseerd voor ambtelijke benoemingen, op gronden waartoe men zich niet kan verdedigen, om de eenvoudige reden dat men ze niet weet. Dat ik dit nu wel tracht te doen vloeit voort uit het vertrouwen, dat ik bij een mij welgezinde insider geniet.

Met vriendelijke groeten

drs. G. Bouwkamp,
Schoutendreef 353,
Den Haag
telefoon 670575

Den Haag, 28 April 1966.

Waarde Partijgenoot Nederhorst.

Naar aanleiding van de debatten over de motie Scheeps inzake het beleid van de B.V.D. en na telefonisch overleg met Uw fractiegenote Mej. Schilthuis zend ik U hierbij een afschrift van een brief aan partijgenoot Vondeling over bepaalde kwalijke activiteiten van de B.V.D.

De Heer Schmelzer heeft weliswaar in de Kamerzitting van eergisteren gezegd, aldus een kort verslag in De Telegraaf van heden, dat elke klacht van het publiek over de B.V.D. door de B.V.D.-commissie, waarvan hij voorzitter is, zeer serieus wordt onderzocht, maar ik vraag me af hoe men kan klagen over activiteiten van de B.V.D., waarvan men geen weet heeft. Minder erg zou het zijn als men langs de normale kanalen van de "beschuldigingen" door de B.V.D. op de hoogte zou worden gesteld: er kan dan tenminste een poging worden gedaan in beroep te gaan.

Toevallig en door het vertrouwen dat ik geniet ben ik er achter gekomen wat mij in de schoenen wordt geschoven en dat dit blijkbaar voldoende was, zonder het resultaat van een nader onderzoek af te wachten, voor de Directie van het Rijksinkoopbureau mij een afwijzing te sturen, bovendien in een vorm die amper fatsoenlijk is.

Er gebeuren blijkbaar ook gekke dingen bij het antecedentenonderzoek dat wordt ingesteld naar personen die voor een rijksfunctie in aanmerking willen komen. woensdag heeft wederom de Heer Schmelzer in de Kamer gezegd dat de Commissie ook wil praten over mogelijke excessen bij dit antecedentenonderzoek, aldus de Volkskrant van heden.

Toen ik de brief aan partijgenoot Vondeling schreef wist ik niet dat de vacature bij het R.I.B. nog niet was aangevuld. op 16/4 j.l. werd o.a. in het Alg. Handelsblad de advertentie van 27/11 1965, waarin een Hoofd Afd. Inkoopzaken werd gevraagd, herhaald.

Inmiddels vond met Drs. Kuipers van de Rijks Psychologische Dienst alhier een gesprek plaats over het resultaat van mijn test. Het uitgebrachte rapport was goed en hij ging zelfs zover mij het volledige rapport, in afwijking van de normale regel, te laten lezen. Hij sprak zijn verwondering er over uit dat ik niet benoemd was en verklaarde desgevraagd er geen bezwaar tegen te hebben dat ik te allen tijde tegenover iedereen kon verklaren het rapport persoonlijk te hebben gelezen. Bij de opdracht aan de R.P.D. is gevraagd speciaal aandacht te willen schenken aan de factor integriteit. Hoewel het volgens Drs. Kuipers voor psychologen niet altijd mogelijk is deze karaktereigenschap volledig bloot te leggen komt in het rapport hierover de volgende passage voor: "Ten aanzien van de integriteit konden geen contra-indicaties worden vastgesteld". M.i. draait het niet om mijn zakelijke integriteit, want informatie bij de N.S. zouden elke mogelijke twijfel hebben weggevaagd, maar het RIB concludeerde uit mijn "gebrek" aan politieke integriteit een waarschijnlijk gebrek aan zakelijke integriteit.

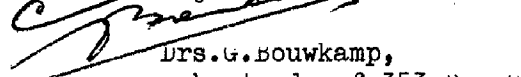
De kennelijk van de B.V.D. verkregen informatie heeft geleid tot het instellen van een nader onderzoek. Volgens mijn informatiebron, die volkomen betrouwbaar is, heeft men eerst in mijn vorige woonplaats Arnhem geprobeerd verdere "belastbare" feiten te verzamelen, maar dit gelukte uiteraard niet. Vervolgens werd het onderzoek naar den Haag verplaatst, waar de Gemeente-politie met deze taak werd belast.

De Directie van het RIB heeft het eindrapport blijkbaar niet willen afwachten. De mededeling dat ik na de oorlog kort lid zou zijn geweest van de Vereniging Nederland-U.S.S.R. maakte me volledig verdacht.

Mijn conclusie is dat hier zwaar onrecht wordt begaan niet alleen tegenover mij maar in de toekomst eveneens jegens mensen die in rijksdienst willen treden en die nooit aan de weet komen waarom zij geen kans kregen.

U en ik zullen het er over eens zijn dat het bitter nodig is aan deze BVD-excessen spoedig een einde te maken.

met vriendelijke groeten

Drs. G. Bouwkamp,
Schoutendreef 353, Den Haag
Hm 670575

P.S. Indien mogelijk kan ik jaans
hierover nog een mondeling onder-
hand met U hebben.

Afschrift aan de leden van de vaste
Commissie voor de B.V.D.

Den Haag, 28 april 1966

Waarde Partijgenoot Nederhorst

Naar aanleiding van de debatten over de motie Scheps inzake het beleid van de B.V.D. en na telefonisch overleg met Uw fractiegenote Mej. Schilthuis zend ik U hierbij een afschrift van een brief aan partijgenoot Vondeling over bepaalde kwalijke activiteiten van de B.V.D.

De Heer Schmelzer heeft weliswaar in de Kamerzitting van eergisteren gezegd, aldus een kort verslag in de Telegraaf van heden, dat elke klacht van het publiek over de B.V.D. door de B.V.D.-commissie, waarvan hij voorzitter is, zeer serieus wordt onderzocht, maar ik vraag me af hoe men kan klagen over activiteiten van de B.V.D., waarvan men geen weet heeft. Minder erg zou het zijn als men langs de normale kanalen van de "beschuldigingen" door de B.V.D. op de hoogte zou worden gesteld: er kan dan tenminste een poging worden gedaan in beroep te gaan.

Toevallig en door het vertrouwen dat ik geniet ben ik er achter gekomen wat mij in de schoenen wordt geschoven en dat dit blijkbaar voldoende was, zonder het resultaat van een nader onderzoek af te wachten, voor de Directie van het Rijksinkoopbureau mij een afwijzing te sturen, bovendien in een vorm die amper fatsoenlijk is.

Er gebeuren blijkbaar ook gekke dingen bij het antecedentenonderzoek dat wordt ingesteld naar personen die voor een rijksfunctie in aanmerking willen komen. Woensdag heeft wederom de Heer Schmelzer in de Kamer gezegd dat de Commissie ook wil praten over mogelijke excessen bij dit antecedentenonderzoek, aldus de Volkskrant van heden.

Toen ik de brief aan partijgenoot Vondeling schreef wist ik niet dat de vacature bij het R.I.B. nog niet was aangevuld. Op 16/4 j.l. werd o.a. in het Alg.Handelsblad de advertentie van 27/11 1965, waarin een Hoofd Afd.Inkoopzaken werd gevraagd, herhaald.

Inmiddels vond met Drs.Kuipers van de Rijks Psychologische Dienst alhier een gesprek plaats over het resultaat van mijn test. Het uitgebrachte rapport was goed en hij ging zelfs zover mij het volledige rapport in afwijking van de normale regel, te laten lezen. Hij sprak zijn verwondering er over uit dat ik niet benoemd was en verklaarde desgevraagd er geen bezwaar tegen te hebben dat ik te allen tijde tegenover iedereen kon verklaren het rapport persoonlijk te hebben gelezen. Bij de opdracht aan de R.P.D. is gevraagd speciaal aandacht te willen schenken aan de factor integriteit. Hoewel het volgens Drs.Kuipers voor psychologen niet altijd mogelijk is deze karaktereigenschap volledig bloot te leggen komt in het rapport hierover de volgende passage voor: "Ten aanzien van de integriteit konden geen contra-indicaties worden vastgesteld". M.i. draait het niet om mijn zakelijke integriteit, want informatie bij de N.S. zouden elke mogelijke twijfel hebben weggevaard, maar het RIB concludeerde uit mijn "gebrek" aan politieke integriteit een waarschijnlijk gebrek aan zakelijke integriteit.

De kennelijk van de B.V.D.verkregen informatie heeft geleid tot het instellen van een nader onderzoek. Volgens mijn informatiebron, die volkomen betrouwbaar is, heeft men eerst in mijn vorige woonplaats Arnhem geprobeerd verdere "belastbare"feiten te verzamelen, maar dit gelukte uiteraard niet. Vervolgens werd het onderzoek naar den Haag verplaatst, waar de Gemeente-politie met deze taak werd belast.

De Directie van het RIB heeft het eindrapport blijkbaar niet willen afwachten. De mededeling dat ik na de oorlog kort lid zou zijn geweest van de Vereniging-Nederland-U.S.S.R. maakte me volledig verdacht.

Mijn conclusie is dat hier zwaar onrecht wordt begaan niet alleen tegenover mij maar in de toekomst eveneens jegens mensen die in rijksdienst willen treden en die nooit aan de weet komen waarom zij geen kans kregen.

U en ik zullen het er over eens zijn dat het bitter nodig is aan deze BVD-excessen spoedig een einde te maken.

Met vriendelijke groeten,
w.g.G.Bouwkamp

(Drs.G.Bouwkamp)

Schoutendreef 353, Den Haag
tel.670575

P.S.Indien mogelijk zou ik gaarne hierover nog een mondeling onderhoud met U hebben .

Afschrift

Den Haag, 14 april 1966

Waarde Partijgenoot Vondeling

Tot mijn grote verbazing vernam ik één dezer dagen uit volkomen betrouwbare bron, die ik evenwel niet kan noemen vanwege de consequenties voor de betrokken persoon dat in verband met mijn sollicitatie bij het Rijksinkoopbureau alhier een onderzoek moest worden ingesteld naar mijn vroegere en huidige politieke activiteiten, n.a.v. het feit dat ik na de oorlog korte tijd lid geweest zou zijn van de Vereniging Nederland-U.S.S.R. en dat alleen op grond van dit feit werd getwijfeld aan mijn politieke en daardoor aan mijn zakelijke integriteit.

Dit alles is bijna 20 jaar geleden en mijn geheugen laat me helaas in de steek. Wel staat me heel vaag bij dat ik op een vergadering van deze Vereniging in Rotterdam in discussie ben getreden met de inleider, waarbij ik mijn democratisch-socialistische overtuiging tegenover de zijne heb gesteld.

De aard van de bij het R.I.B. vacante functie houdt in dat onderhandelingen op hoog niveau moeten worden gevoerd en dat beslissingen, uiteraard binnen de door de Directie gegeven richtlijnen, dienen te worden genomen over inkopen, zowel in binnen-als buitenland, van soms zéér hoge bedragen. Dat men voor een dergelijke functie iemand wil aantrekken, die aan zéér hoge eisen van politieke, zakelijke en morele integriteit voldoet is begrijpelijk en voor mij dan ook volkomen aanvaardbaar.

Mag ik U schetsen wat er is gebeurd? Op 7/12 j.l. solliciteerde ik naar de vacante functie bij het R.I.B. (een copie hiervan gaat hierbij), n.a.v. een advertentie in het Algemeen Handelsblad. Al spoedig daarop werd ik uitgenodigd voor een oriënterend gesprek met de onderdirecteur Mr. Dr. Dekker, dat op 30/12 plaats vond en ongeveer 2 uur duurde. Op de vraag of ik bereid was mij aan een psychotechnisch onderzoek te onderwerpen antwoordde ik zonder meer bevestigend. Ik had als uitvloeisel van dit gesprek verwacht dat ik spoedig een oproep zou krijgen, maar toen deze uitbleef en ik door de E.E.G. te Brussel de vraag voorgelegd kreeg of ik alsnog in principe bereid was bij het Directoraat-Generaal van het Vervoer in dienst te treden nam ik de vrijheid de heer Dekker op te bellen met het verzoek mij zo mogelijk van de stand van zaken op de hoogte te stellen. Aangezien het antwoord vlees noch vis was, behalve de mededeling, na enig aandringen van mij, dat twee kandidaten inmiddels waren afgevallen en dat ik, als ik eventueel een andere baan kon krijgen ik deze moest aanvaarden om teleurstelling te voorkomen, berichtte ik Brussel op 27 januari dat ik in principe bereid was, na overleg met mijn huidige werkgever, het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, t.z.t. alsnog in dienst te treden bij de E.E.G. Dit zou evenwel nog enige tijd kunnen duren door de wat wazige politieke verhoudingen in de E.E.G. en de daaruit voortvloeiende vertraging in het opzetten en tot uitvoering brengen van een Gemeenschappelijke Europese Vervoerspolitiek.

Bijzonder veel vertrouwen in mijn kansen bij het RIB had ik toen al niet meer, al ging mijn voorkeur nog steeds uit naar de baan bij dit Bureau. Eigenlijk was ik een beetje verbaasd toen ik ongeveer een maand daarna op 28/2 van het RIB een oproep voor een psychologische en medische test kreeg. De medische keuring viel goed uit en de psychologische keuring leverde zovél positieve punten op dat ik op 30/3 werd uitgenodigd te verschijnen bij de Directeur van het RIB Dr. de Nijs, de Voorzitter van

de Raad van Toezicht Mr. van der Plas en diens secretaris. In dit onderhoud werd o.a. gesproken over het salaris, de opzeggingstermijn bij het Ministerie van Verkeer en of men daar op de hoogte was van mijn sollicitatie. Nogmaals werd gevraagd bij wie informatie konden worden verkregen. Deze werden inderdaad gevraagd en naar de Directeur van de Algemene Dienst, de heer Dingen, mij vertelde waren deze goed. Of ook elders inlichtingen werden gevraagd is wel waarschijnlijk, maar zeker weten doe ik dat niet. Het is evenwel aan geen enkele twijfel onderhevig dat deze in dat geval eveneens goed geweest zijn.

Een dezer dagen, op Goede Vrijdag, kreeg ik een kil aandoend gestencild briefje waarin me werd verteld dat ik niet voor de benoeming in aanmerking had kunnen komen. Er werd niet in vermeld wie dan wel benoemd was, zoals toch veelal voor dit soort functies gebruikelijk is.

Hoezeer me dit ook speet en hoezeer ik ook van mening was dat het RIB een uitstekende kracht aan mij zou hebben gehad, ik zou me er uiteraard bij hebben neergelegd, omdat voor de benoeming van een gekwalificeerde kracht, een groot aantal factoren gelden, die ik zonder de feiten te kennen niet kan beoordelen, al moet ik hierbij opmerken dat men t.a.v. mij bij het RIB wel heel erg ver is gegaan.

Nu ik evenwel heb vernomen dat vanwege mijn sollicitatie op een of andere wijze de BVD of wie dan ook ingeschakeld is en het aannemelijk is, gezien de fase waarin mijn sollicitatie was gekomen, dat ik op grond van zeer summiere "belastende" gegevens uiteindelijk moest afvallem, meen ik dat -afgezien van mijn persoonlijke belangen, die hier in het geding zijn - hier een zo principieel punt aan de orde komt dat ik mij de vrijheid veroorloof mij rechtstreeks tot U te wenden.

Helaas is wat de vervulling van de functie bij het RIB betreft daaraan niets meer te doen - er zal ondertussen een ander zijn benoemd, hoewel dit nog niet zeker is - maar mijn toekomstige carrière kan ernstig belemmerd worden zolang op mij volkomen ten onrechte een communistische smet of wat daar voor doorgaat rust.

Om U mijn politieke integriteit, mijn welbewuste keuze voor het democratisch-socialisme, aan te tonen wil ik noemen dat ik sedert 1939, me een onderbreking van de oorlogsjaren, lid ben van het N.V.V. tot 1-2-'64 van de Ned. Bond van Vervoerspersoneel, eerder Ned. Ver. van Sppor- en Tramwegpersoneel, na die datum van de Abva. In 1946 kreeg ik de kans bezoldigd bestuurder te worden van mijn vakbond en dat het niet is doorgegaan houdt op geen enkele wijze verband met een tekort aan zakelijke of politieke integriteit. Eind 1965 zou ik als economisch adviseur van het N.V.V. te Amsterdam in dienst zijn getreden, ware het niet dat op het allerlaatste ogenblik, nadat ik de principiële aanstelling reeds in mijn zak had, er een verschil van mening ontstond, dat evenmin op het terrein ligt van een vermeend tekort aan zakelijke of politieke integriteit.

Na de oorlog, toen de moderne Bond weer werd opgericht en er zware concurreentie van de E.V.C. de duchten was heb ik in Nieuweschan het initiatief genomen, na overleg met Hoofdbestuursleden, tegen de druk van de zeer communistisch georiënteerde Oosthoek van de Provincie Groningen in, een afdeling van de Ned. Verg. v. Sppor- en Tramwegpersoneel op te richten en werd ik haar voorzitter. Na mijn overplaatsing naar Leeuwarden heb ik daar mijn partijtje meegeblazen. In mijn Rotterdamse tijd ben ik jaren bestuurslid geweest van onze Vakgroep en trad ik herhaaldelijk op als woordvoerder namens de hele Afd. Rotterdam op landelijke congressen te Utrecht. Jaren achter elkaar bleef ik vertrouwensman van de Vakbeweging en behoorde ik tot het kader. Door mijn vertrek uit de rijen van het spoorwegpersoneel in 1964 ging ik over naar de Abva en werd ik lid van de Afdeling den Haag.

Sedert de oorlog, eigenlijk al in de bezettingsjaren, ben ik abonné op Vrij Nederland. Sinds mijn huwelijk in 1948 ben ik abonné op H.V.V. en op de Radiogids in de VARA, een aantal jaren was ik geabonneerd op Socialisme en Democratie, eerst op Paraat, thans op Opinie. Zowel mijn vrouw als ik zijn lid van de P.V.D.A. bezoeken van tijd tot tijd vergaderingen en geven hun stem sedert de oorlogsbeeindiging steeds aan het dem. socialisme. Bovendien ben ik nog lid van de Bond van Arbeiders Esperantisten, van het N.I.V.O.N. van de A.V.V.L. en bij de Centrale hebben we verschillende verzekeringen lopen.

Ik meen dat door dit alles niet getwijfeld mag worden aan mijn dem. socialistische gezindheid.

Dat mij bijna 20 jaar daarna nog aangewreven wordt dat ik korte tijd lid ben geweest van de Ver. Nederland-U.S.S.R. en dat daardoor aan mijn politieke integriteit moet worden getwijfeld, zelfs zo dat ik alleen al daarom ongeschikt ben voor de genoemde functie bij het RIB is een betreurenswaardige ontdekking, zeker voor iemand die steeds de democratie tegen haar openlijke en verborgen belagers heeft verdedigd. Ik schreef al dat ik me niet kan herinneren of ik korte tijd lid was, maar ook al zou dit het geval geweest zijn, dan mag men, in het licht van de omstandigheden van toen, hieruit toch geen enkele conclusie trekken over een of andere communistische mentaliteit.

Wat mijnzakelijke integriteit betreft kan ik bogen op een langdurige commerciële ervaring bij een der grootste bedrijven van Nederland, de N.S. waar ik bekend stond als een volkomen integer vertegenwoordiger, die de belangen van dit bedrijf met volle overgave en persoon heeft behartigd en waarvan al mijn superieuren overtuigd waren en zijn.

Hoewel het bepaald niet mijn gewoonr is om mij op de borst te slaan voor de in de oorlog en daarna verrichte activiteiten meen ik toch in dit geval te moeten schrijven dat ik tijdens de oorlogsperiode aan de goede kant stond, dat ik op de plaats waar ik toen was gestationneerd (Nieuweschans, destijds een zeer belangrijk transito-station voor goederenvervoer, jodenvervoer en arbeidersvervoer naar Duitsland) onnoemlijk veel mensen heb kunnen helpen, dat ik op 17/9 1944 op bevel van de Ned. Regering in Londen direct de spoorpet afzette en ging onderduiken tot de bevrijding in april 1945 volgde, ondanks het feit dat in Nieuweschans slechts weinigen van het personeel mij volgden en ondanks de zware druk, die destijds op me werd uitgeoefend, terug te komen. Voor de bijzondere verdiensten t.b.v. de N.S. in oorlogstijd verricht kreeg ik na de bevrijding een aan slechts enkelen uitgereikte medaille met oorkonde van de Directie.

Na de oorlog in 1946, ben ik als spoorweg employé uitgezonden geweest naar de Amerikaanse zone van Duitsland, waar ik belast ben geweest met het in de Reichsbahndirektionen Neurenberg en Regensburg opsporen en terugleiden van spoorwegmaterieel in de ruimste zin des woords. Met verschillende collega's heb ik destijds miljoenen kunnen verdienen voor ons brooide land en als herinnering aan deze periode bewaar ik nog steeds een boekwerkje waarin de toenmalige kolonel Otto, hoofd van het Commissariaat-Generaal voor de Recuperatie (CGR) te Amsterdam, zijn waardering schreef voor onze gezamenlijke inspanning ten dienste van ons verarmde vaderland. In 1947 werd mij gevraagd een soortgelijke missie op me te nemen in Polen, waar toen nog veel spoorwegmaterieel aanwezig was. Door de tegenwerking van de Russen werd mij evenwel op het laatste moment een inreis- en verblijfsvisum geweigerd en daardoor eindigde mijn missie, die ik met veel enthousiasme en energie had voorbereid. Ik keerde terug naar de Spoorwegen.

Bijna 25 jaar heb ik ditbedrijf trouw gediend, maar bepaalde overwegingen deden me begin 1964 besluiten over te stappen naar het Min. van Verkeer en Waterstaat, waar ik als referendaris in vaste dienst trad. Helaas is dit geen onverdeeld succes geworden en mijn allerhoogste chefs, de heer Dingen, Directeur Alg.Dienst en Mr.Vrij, de Directeur-Generaal zijn er wel van overtuigd dat mijn kwaliteiten niet voldoende tot ontplooiing kunnen komen op het terrein waar ik thans werkzaam ben. Zij hebben dan ook naarstig naar een oplossing gezocht. Helaas duurde dit nog al lang en vandaar dat ik o.a. bij het RIB solliciteerde, toen ik zag dat ze daar een commerciële man vroegen met veel ervaring. Het verloop van de sollicitatie heb ik U geschetst.

Omdat ik uiteraard niet zeker was van een benoeming en de E.E.G. wellicht door blijvende moeilijkheden van de baan zou kunnen gaan, solliciteerde ik ook bij de Gemeente Enschede als economisch staffunctionaris, die in zijn functie o.a. veel met het bedrijfsleven te maken krijgt. Voor een oriënterend gesprek ben ik daar geweest en ik geef me daar een goede kans. Helaas moet ik nu constateren dat ik op de zwarte lijst sta en dat mogelijkerwijs ook bij een eventuele benoeming in Enschede mijn beweerde politieke "abberatie" een rol gaat spelen.

Ik beseft dat ik van Uw bijzonder schaarse tijd veel verg en uiteraard heb ik er geen enkel bezwaar tegen dat U deze brief der verdere behandeling overdraagt aan een andere invloedrijke partijgenoot, maar ik zou toch graag door Uw hulp willen voorkomen dat mensen met een volkomen integere politieke opvatting en daar mag ik toch onze maatschappelijke visie onder classificeren, bewust worden gepasseerd voor ambtelijke benoemingen, op gronden waartegen men zich niet kan verdedigen, om de eenvoudige reden dat men ze niet weet. Dat ik dit nu wel tracht te doen vloeit, voort uit het vertrouwen, dat ik bij een mij welgezinde insider geniet.

Met vriendelijke groeten,

w.g.G.Bouwkamp

Schoutendreef 353,

Den Haag tel.670575

's-Gravenhage, 5 mei 1966

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken.

Hierbij heb ik de eer, Uwe Excellentie afschrift
te doen toekomen van een schrijven van Drs. G. Bouwkamp te
's-Gravenhage aan het lid van de vaste Commissie voor de
B.V.D. , de heer Nederhorst. De Commissie zag zich ontrent
deze aangelegenheid gaarne ingelicht.

De griffier der Commissie vnd.,

(Mr. W. Koops)

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Bijlagen : een	Aan: de heer mr.W.Koops, Commissie-Griffier bij de Tweede Kamer der Staten- Generaal, (vaste commissie voor de B.V.D.), Binnenhof 1a. <u>'s-Gravenhage.</u>
Uw brief van : 5 mei 1966 nr.84465	Directie Hoofdafd. Afd. Kabinet Nr.59722
Onderwerp: request drs.G.Bouw- kamp te 's-Gravenhage.	's-Gravenhage, 20 juni 1966.
<u>VERTROUWELIJK</u>	
<p>In antwoord op uw verzoek om inlichtingen betreffende het request van de heer drs.G.Bouwkamp te 's-Gravenhage, deel ik U mede mij terzake te hebben gewend tot mijn ambtgenoot van Financiën en tot het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst.</p> <p>Een fotocopie van de brief van mijn ambtgenoot van Financiën van 2 juni j.l. nr.GS 0539, naar de inhoud waarvan ik mij verwijzing moge veroorloven, sluit ik hierbij in.</p> <p>Het Hoofd van de B.V.D. deelde mij nog het volgende mede.</p> <p>De heer Bouwkamp vermeldt in zijn brief, dat hij begin december 1965 solliciteerde bij het Ministerie van Financiën. Door de beveiligingsambtenaar van dit Ministerie werd, middels het daarvoor gebruikelijke fishesysteem, op 25 februari 1966 een aanvraag ingediend voor een antecedentenonderzoek. Het betrof een C-functie, dus overeenkomstig het Beveiligingsvoorschrift-II 1961, art. 16-B, een functie waarin kennis moet worden genomen van dienstgeheime gegevens, c.q. van belang voor de beveiliging van gerubriceerde gegevens.</p> <p>Uit bij de dienst aanwezige informatie bleek, dat de heer Bouwkamp in 1948 lid/abonnee was van de Vereniging Nederland-USSR en dat hij medio 1960 referent was voor de</p> <p style="text-align: right;">- heer -</p>	
<u>VERTROUWELIJK</u>	
Men gelieve steeds één zaak in één brief te behandelen. Bij beantwoording nauwkeurig het onderwerp, de dagtekening en het nummer van dit schrijven vermelden.	

VERTROUWELIJK

heer E. Nawrowski, voorzitter van de Poolse spoorwegarbeiders Esperanto vereniging, die een bezoek aan Nederland wilde brengen.

Aangezien de eerste inlichting verjaard is en de tweede niet van direct beveiligingsbelang, is door de Dienst op 7 maart 1966 aan de BVA van Financiën geantwoord, dat er van betrokkene niets ten nadele bekend was.

Op 16 maart werd door de BVA opnieuw een fiche ingezonden op naam van de heer Bouwkamp. Het betrof thans een B-functie, m.a.w. een functie waarin kennis moet worden genomen van geheime of vertrouwelijke gegevens, c.q. van groot belang voor de beveiliging van gerubriceerde gegevens. De BVA van het Ministerie van Financiën had zich namelijk gerealiseerd, dat betrokkene in zijn functie met inkopen voor het Ministerie van Defensie te maken zou krijgen en achtte het bij nader inzien juist de functie als een B-functie te beschouwen.

Op 22 maart 1966 werd door de Dienst aan de inlichtingendienst van de Haagse Politie verzocht het voor deze functie gebruikelijke onderzoek te verrichten. Slechts het lidmaatschap van de Vereniging Nederland-USSR in 1948 werd daarbij medegedeeld nl. ondanks de "verjaring" toch als een indicatie ten behoeve van het onderzoek. De ID is op 12 april met het onderzoek naar buiten getreden met het horen van de eerste informant.

De BVA van Financiën werd, eveneens op 22 maart 1966, telefonisch ingelicht -zoals in zulke gevallen gebruikelijk- dat er in het verleden van betrokkene iets geweest was. Hieraan werd toegevoegd dat dit gegeven om enige verduidelijking vroeg, hetgeen met zich kon brengen dat het onderzoek wat langer zou duren. Bij het telefonisch gesprek werd geen informatie van politieke aard vermeld, evenmin daarna.

Op 25 april 1966 ontving de BVD telefonisch bericht van de BVA van Financiën, dat de heer Bouwkamp niet in dienst zou komen en de aanvraag dus kon vervallen. Een opgave van redenen wordt daarbij gewoonlijk niet gegeven en is in dit geval ook achterwege gebleven.

Door de ID van de Haagse Politie werd inmiddels een rapport opgesteld van het ingestelde onderzoek, gedateerd 26 april 1966. Het rapport, dat gunstig luidde, is niet meer aan de BVA van Financiën ter kennis gebracht.

- Gezien -

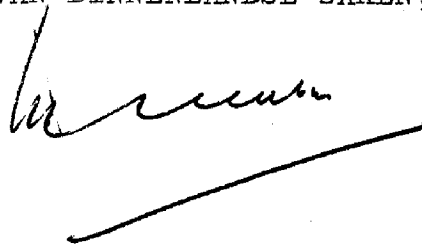
VERTROUWELIJK

VERTROUWELIJK

Gezien hetgeen mijn ambtgenoot van Financiën heeft medegedeeld in samenhang met het bovenstaande, acht ik het uitgesloten, dat de heer Bouwkamp enig nadeel heeft ondervonden van zijn politieke antecedenten.

Gaarne verzoek ik U de leden van de vaste commissie voor de B.V.D.terzake in te lichten.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

VERTROUWELIJK

4K

Arbous
De
Althoff

STATEN-GENERAAL
TWEDE KAMER

's-Gravenhage, 24 juni 1966.

VERTROUWELIJK

Aan de leden van de vaste Commissie
voor de R.V.D.

(namens de Vaste Com van de R.V.D. van 22 juni 1966)
in antwoord op uw

~~Hierbij heb ik de eer, Uroegedelggestrengde onderschrift te doen
toekomen van een schrijven d.d. 20 april 1966 aan de Minister van
Binnenlandse Zaken inzake het verzoek van drs. G. Bouwkamp te
's-Gravenhage alsmede de als bijlage bij dat schrijven gevoegde
brief d.d. 2 juni 1966 van de Minister van Financiën.~~

~~Ik moege de Commissie in overweging geven, de heer Bouwkamp mede
mede te delen dat uit door de Ministers van Binnenlandse Zaken en van
Financiën verstrekte inlichtingen voor de Commissie is komen vast te
staan, dat het resultaat van uw sollicitatie naar een functie bij
het R.I.B. niet beïnvloed is door het in verband met deze sollicitatie
ingestelde onderzoek naar uw politieke antecedenten.~~

~~Indien mij uiterlijk woensdag 29 dzer te 12.00 uur geen bericht
Uwerzijds bereikt heeft, zal ik aannemen dat U hiermee akkoord gaat.~~

Voorzitter
De griffier der Commissie vnd.,

Mr. W. Koop

(Schmelzer)

MINISTERIE VAN FINANCIËN

Afd. Algemene Zaken

's-Gravenhage, 2 juni 1966.

VERTROUWELIJK

Aan de Heer Minister van
Binnenlandse Zakeh.

Onderwerp: Brief dd. 6 mei 1966,
afd. Kabinet no. 59458

In antwoord op Uw nevenvermelde brief deel ik U mede, dat de vaste commissie voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst uit de Tweede Kamer als volgt zou kunnen worden ingelicht.

Naar aanleiding van een sollicitatie van de heer drs. G. Bouwkamp naar de functie van Hoofd Inkoopzaken bij het Rijksinkoopbureau, is op 25 februari 1966 door de Beveiligingsambtenaar van het Ministerie van Financiën een onderzoek ingesteld naar diens antecedenten (model C). Op 7 maart 1966 ontving de Beveiligingsambtenaar bericht, dat niets nadeligs omtrent de heer Bouwkamp bekend was. Deze mededeling werd 16 maart aan de Directeur van het Rijksinkoopbureau doorgegeven. Op 30 maart daaropvolgend is de heer Bouwkamp, zoals hij mededeelt, door de Voorzitter van de Commissie van Toezicht van het R.I.B. en de Directeur van het R.I.B. ontvangen. Vervolgens ontving hij volgens zijn eigen verklaring op Goede Vrijdag (8 april) een brief, inhoudende dat hij niet voor benoeming in aanmerking had kunnen komen.

Zoals onomstotelijk uit deze feiten en de daarbij vermelde data blijkt, is - anders dan adressant veronderstelt - het antecedentenonderzoek gunstig uitgevallen en heeft de politieke integriteit van belanghebbende geen punt van twijfel uitgemaakt bij de behandeling van zijn sollicitatie.

In een brief van 7 mei 1966 heeft de heer Bouwkamp mij nader ingelicht dat het onderzoek dat door de Gemeentepolitie in den Haag naar hem is ingesteld en waaromtrent hij ook in de brief van 28 april 1966 aan de heer Nederhorst schrijft, op 12 april 1966 heeft plaatsgevonden. Uit deze datum volgt dat ook dit onderzoek geen invloed kan hebben gehad op het resultaat van zijn sollicitatie bij het Rijksinkoopbureau, aangezien, zoals uit het vorenstaande blijkt, de heer Bouwkamp reeds op 8 april 1966 de mededeling had ontvangen dat hij niet voor de functie bij het R.I.B. in aanmerking kwam.

De vraag kan nog rijzen, of het mogelijk is geweest dat inderdaad op 12 april 1966 nog een onderzoek naar hem in verband met zijn sollicitatie heeft plaatsgevonden. Daaromtrent kan ik U aan de hand van de op het Ministerie van Financiën bekende feiten nog het volgende mededelen.

Na ontvangst van het resultaat van het zg. C-onderzoek op 7 maart 1966 heeft de Beveiligingsambtenaar van het Ministerie van Financiën op 16 maart 1966 nog een aanvraag voor een onderzoek volgens model B doen uitgaan. Hij achtte dit met het oog op het belang van de functie nog wenselijk, maar wilde, gelet op de duur welke zodanig onderzoek in den regel vraagt, de gang van de sollicitatie na het bevredigende C-onderzoek niet langer ophouden. Vandaar dat van het voor de heer Bouwkamp

gunstig resultaat van het C-onderzoek, zoals hiervoor reeds is vermeld, aan de Directie van het R.I.B. mededeling werd gedaan; dat alsnog een B-onderzoek werd aangevraagd is de genoemde directie niet medegedeeld en was haar dus niet bekend.

Toen de Beveiligingsambtenaar uit de aan mij gerichte brief van de heer BOuwkamp van 14 april 1966 bleek, dat de sollicitatie niet doorging, heeft hij de aanvraag voor een onderzoek model B ingetrokken.

Tenslotte kan ik U nog mededelen, dat ik inmiddels de heer Bouwkamp van de hierboven geschetste gang van zaken persoonlijk op de hoogte heb gebracht.

DE MINISTER VAN FINANCIEN

w.g.Vondeling

Afschrift

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Uw brief van: 5 mei 1966
Onderwerp: request drs.G.
Bouwkamp te 's-Gravenhage.

Aan de heer mr.W.Koops,
Commies-Griffier bij de Tweede Kwmer der
Staten-Generaal(vaste commissie voor de BVD)
's-Gravenhage.

Afd.Kabinet Nr.59722

's-Gravenhage, 20 juni 1966

VERTROUWELIJK

In antwoord op uw verzoek om inlichtingen betreffende het request van de heer drs.G.Bouwkamp te 's-Gravenhage, deel ik U mede mij terzake te hebben gewend tot mijn ambtgenoot van Financiën en tot het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst.

Een fotocopie van de brief van mijn ambtgenoot van Financiën van 2 juni j.l.nr.GS 0539, naar de inhoud waarvan ik mij verwijzing moge veroorloven, sluit ik hierbij in.

Het Hoofd van de B.V.D.deelde mij nog het volgende mede.

De heer Bouwkamp vermeldt in zijn brief, dat hij begin december 1965 solliciteerde bij het Ministerie van Financiën. Door de beveiligings-ambtenaar van dit Ministerie werd, middels het daarvoor gebruikelijke fishesysteem, op 25 februari 1966 een aanvraag ingediend, voor een antecedentenonderzoek. Het betrof een C-functie, dus overeenkomstig het Beveiligingsvoorschrift-II 1961, art.16-B, een functie waarin kennis moet worden genomen van dienstgeheime gegevens, c.q. van belang voor de beveiliging van gerubriceerde gegevens.

Uit de bij de dienst aanwezige informatie bleek, dat de heer Bouwkamp in 1948 lid/abonnee was van de Vereniging Nederland-USSR en dat hij medio 1960 referent was voor de heer E.Nawrowski, voorzitter van de Poolse spoorwegaarbeiders Esperanto vereniging, die een bezoek aan Nederland wilde brengen.

Aangezien de eerste inlichting verjaard is en de tweede niet van direct beveiligingsbelang, is door de Dienst op 7 maart 1966 aan de BVA van Financiën geantwoord, dat er van betrokkene niets ten nadele bekend was.

Op 16 maart werd door de BVA opnieuw een fiche ingezonden op naam van de heer Bouwkamp. Het betrof thans een B-functie, m.a.w. een functie waarin kennis moet worden genomen van geheime of vertrouwelijke gegevens, c.q. van groot belang voor de beveiliging van gerubriceerde gegevens. De BVA van het Ministerie van Financiën had zich namelijk gerealiseerd, dat betrokkene in zijn functie met inkopen voor het Ministerie van Defensie te maken zou krijgen en achtte het bij nader inzien juister de functie als een B-functie te beschouwen.

Op 22 maart 1966 werd door de Dienst aan de inlichtingendienst van de Haagse Politie verzocht het voor deze functie gebruikelijke onderzoek te verrichten. Slechts het lidmaatschap van de Vereniging Nederland-USSR in 1948 werd daarbij medegedeeld nl.ondanks de "verjaring" toch als een indicatie ten behoeve van het onderzoek. De ID is op 12 april met het onderzoek naar buiten getreden met het horen van de eerste informant.

De BVA van Financiën werd, eveneens op 22 maart 1966, telefonisch ingelicht - zoals in zulke gevallen gebruikelijk - dat er in het verleden van betrokkene iets geweest was. Hieraan werd toegevoegd dat dit gegeven om enige verduidelijking vroeg, hetgeen met zich kon brengen dat het onderzoek wat langer zou duren. Bij het telefoongesprek werd geen informatie van politieke aard vermeld, evenmin daarna.

Op 25 april 1966 ontving de BVD telefonisch bericht van de BVA van Financiën, dat de heer Bouwkamp niet in dienst zou komen en de aanvraag dus kon vervallen. Een opgave van redenen wordt daarbij gewoonlijk niet gegeven en is in dit geval ook achterwege gebleven.

Door de ID van de Haagse Politie werd inmiddels een rapport opgesteld van het ingestelde onderzoek, gedateerd 26 april 1966. Het rapport, dat gunstig luidde, is niet meer aan de BVA van Financiën ter kennis gebracht.

Gezien hetgeen mijn ambtgenoot van Financiën heeft medegedeeld in samenhang met het bovænstaande, acht ik het uitgesloten, dat de heer Bouwkamp enig nadeel heeft ondervonden van zijn politieke antecedenten.

Gaarne verzoek ik U de leden van de vaste commissie voor de B.V.D. terzake in te lichten.

DEMINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

w.g.J.Smallenbroek.

VERTROUWELIJK

805-807

's-Gravenhage, 30 juni 1966.

De Weledelgeleerde Heer
Drs. G. Bouwkamp,
Schoutendreef 353,
's-GRAVENHAGE.

Hierbij heb ik de eer, u namens de vaste Commissie voor de B.V.B. van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in antwoord op uw schrijven d.d. 28 april 1966 aan het lid der Kamer, de heer Nederhorst, mede te delen dat uit door de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën verstrekte inlichtingen voor de commissie is komen vast te staan, dat het resultaat van uw sollicitatie naar een functie bij het R.I.B. niet beïnvloed is door het in verband met deze sollicitatie ingestelde onderzoek naar uw politieke antecedenten.

De voorzitter der commissie voornoemd,

(Drs. W.K.N. Schmeizer).